

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1537-23
1538-23
1539-23
1540-23
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חברה

העוררת: **אנטואן סלפיתי**
באמצעות רו"ח מישיל נמורה

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העורר הוא קבלן מבצע הנותן שירותים בענף המתכת.
2. העורר הגיש בקשות למספרי מענקי הוצאות קבועות ולמענק סיוע, וזאת בהתאם להחלטת הממשלה מס' 5015 (מיום 24.4.2020; להלן – **החלטת הממשלה**), בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **חוק מענקי הקורונה**) ובהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן – **חוק האומיקרון**).
3. בהתאם להחלטת הממשלה ולחוק מענקי הקורונה הגיש העורר בקשות למענקים בתקופות הזכאות מרץ-אפריל 2020, ינואר-פברואר 2021, ומרץ-אפריל 2021. מענקים אלו, בסכום כולל של 27,761 ש"ח, אושרו לעורר באופן אוטומטי, ושולמו לו במלואם סמוך לאחר הגשת הבקשות. החלטות אודות אישור המענקים ניתנו ביום 5.7.2020 (לגבי תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020), ביום 17.4.2021 (לתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021), וב-22.6.2021 (לתקופת הזכאות מאי-יוני 2021).
4. ביום 17.10.2022 הגיש העורר בקשה למענק גם בגין תקופת האומיקרון, מכוח חוק האומיקרון. בקשה זו נדחתה על ידי המשיבה כבר למחרת, ביום 18.10.2022. בהודעת הדחייה נקבע כי לא נמצא קשר סיבתי בין הירידה הנקודתית בהכנסות לבין האומיקרון,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

וצוין בקצרה כי הירידה בהכנסות החלה כבר בחודש יולי 2019 – הרבה לפני זמן הקורונה וללא קשר לקורונה.

5. באותו יום, בד בבד עם דחיית הבקשה למענק אומיקרון, החליטה המשיבה לשלול מן העורר גם את מענקי הקורונה שהתקבלו – המשיבה הפיקה הודעת דחייה, שבה צוין "תיקון החלטה ע"פ סעיף 12ב", ולצד זאת הועתק הנימוק הקצר שלפיו נדחה גם מענק האומיקרון.

6. ביום 29.12.2022 הגיש העורר השגה כנגד החלטות אלו. השגת העורר נדחתה אף היא, בהחלטה מנומקת מיום 3.5.2023. בהחלטה בהשגה צוינו הנימוקים הבאים:

א. ההשגה הוגשה באיחור ולכן נדחתה על הסף;

ב. ההשגה לא התייחסה לנתונים המוצגים במכתב הדחייה;

ג. השוואת ההכנסות מעידה על ירידה שהחלה בחודש 07/2019 – לפני זמן הקורונה וללא קשר אליה – כך שלא ניתן לצפות לכך שההכנסות בתקופת הזכאות תהיינה זהות לאלו של תקופת הבסיס.

ד. צוין כי החל מחודש 07/2019 הפסיק העורר לחייב את הלקוח הקבוע "בתי זיקוק".

ה. צוינו פסקי דין המעידים כי ירידת מחזורים שחלה לפני מגפת הקורונה מהווה ראיה המעבירה לעורר את נטל הראיה להוכחת הקשר הסיבתי.

ו. צוין כי הבקשה לא הייתה אמורה להיות מוגשת מלכתחילה, שכן הצהרת העורר, שהירידה בהכנסות נובעת מהקורונה – אינה נכונה.

7. מכאן הערר שלפנינו.

טענות העורר

8. בכתב הערר טען העורר כי קיומו של משבר כלכלי משמעותי במקביל לסגרים והגבלות עקב הקורונה יוצר חזקה בסיסית כי ירידת המחזורים נובעת מהמגפה, וביקש להיצמד לשיטת החישוב הקבועה בחוק.

9. לעניין הקשר הסיבתי, העורר הסביר כי יש לו לקוחות מהותיים שמתחלפים לאורך השנים, וטען כי הפעילות לא צומצמה מכיוון שהעורר יזם את צמצום הפעילות, אלא בשל המשבר בלבד. העורר הסביר כי עיקר העבודה שלו הייתה בעבודות של חברת החשמל, שהטילה מגבלות על העבודה והקפיאה מכרזים, מה שהשפיע על הלקוח שלו ועליו. העורר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הוסיף כי למרות השינוי בהכנסות ביולי 2019, ההכנסות בשנת 2019 בכללותה היו גבוהות יותר, ובשנת 2020 חלה ירידה של כ-13%. העורר ציין כי הלקוח שמולו הוא פעל בתקופה זו הבטיח בסוף שנת 2019 להגדיל את היקף הפעילות, ולטענתו, בשנת 2020 הייתה צפויה ההכנסה הכוללת לגדול אלמלא מגפת הקורונה.

10. לעניין השימוש בסמכות המשיבה לפי סעיף 12(ב) לתיקון החלטותיה הקודמות, הפנה העורר לפסיקה לפיה יש לנהוג בזהירות ולשים לנגד עינינו את התכלית המרכזית של החוק – סיוע יעיל ומהיר לעסקים, שבמסגרתו עקרונית הפשטות והיעילות גוברים על שיקולי הדיוק. לטענת העורר, לא היו בידי המשיבה עובדות חדשות שלא ידעה קודם או שלא יכלה לדעת, והתיקון נערך בחלוף זמן רב. העורר העיר שלא ניתנו לו זכות טיעון או הזדמנות להשמיע את טענותיו בטרם ההחלטה על התיקון, וכי למעשה ההחלטה המתקנת נערכה בדומה להחלטה בשלב הדיון בבקשה או בהשגה.

11. לעניין האיחור שנפל בהגשת ההשגה, טען העורר בקצרה כי המשיבה העניקה ארכה כללית להגשת השגות עד יום 28.2.2023 כך שההשגה הוגשה במועד מוקדם יותר.

12. בהמשך, במסגרת תגובה לכתב תשובה, שב העורר על טענותיו והפנה לפסיקות שונות של הוועדה אשר לטענתו תומכות בעמדתו. בנוגע לשינוי בזהות הלקוח, טען העורר כי הפסקת הפעילות מול בתי זיקוק נעשתה משיקולי עסקי וכלכלי, מתוך מטרה להגדיל את ההכנסות. העורר הוסיף וציין כי מחזור ההכנסות של בתקופות הדיווח נובמבר-דצמבר 2020 ומאי-יוני 2021 כן הגיע לרמת ההכנסות הגבוהה של תחילת שנת 2019, ונתונים אלו מראים את הפוטנציאל הגבוה של ההכנסות של העורר שמומש רק באופן חלקי.

טענות המשיבה

13. בשלב ראשון, הגישה המשיבה בקשה לסילוף הערר על הסף, וזאת בשל האיחור בהגשת ההשגות. נטען כי ההשגות הוגשו כעבור 72 ימים ממועד מתן ההחלטה, בעוד חוק מענקי הקורונה וחוק האומיקרון מאפשרים הגשת השגה בתוך 45 ימים בלבד. המשיבה ציינה כי הארכת המועד להגשת השגות לא התייחסה לעסקים מסוגו של העורר אלא למענקים הסוציאליים שיועדו לעסקים קטנים, ולהם בלבד. בהחלטה מיום 25.6.2023 התבקשה המשיבה להגיש כתב תשובה לגופו של עניין, וצוין כי הבקשה לסילוק על הסף תידון בד בבד עם הערר עצמו.

14. בכתב התשובה טענה המשיבה כי הירידה בהכנסות שהחלה זמן רב לפני פרוץ מגפת הקורונה, היא אינדיקציה מובהקת המבססת את הקביעה שאין לירידת המחזוריים של העורר קשר סיבתי כנדרש בחוק. המשיבה הדגישה כי המחזוריים הנמוכים שהחלו מאמצע שנת 2019 נותרו יציבים במשך כל התקופה – הן לפני מגפת הקורונה, הן במהלכה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

והן לאחריה. לכך מצטרפת העובדה שהעורר הפסיק לחייב את הלקוח העיקרי שלו באותה העת, בתי זיקוק.

15. לטענת המשיבה, הסיבה לירידת המחזורים הוכחה – ההכנסות ירדו בגלל הפסקת העבודה למול הלקוח הקבוע, שאירעה במקרה מספר חודשים לפני פרוץ המגפה. המשיבה הדגישה כי העורר לא צירף אסמכתאות לטענות אודות ההבטחה של הלקוח החדש להגדיל את היקף הפעילות.

16. לעניין ההחלטות המתקנות שניתנו לפי סעיף 12(ב) לחוק מענקי הקורונה, הזכירה המשיבה כי מדובר בסמכות רחבה שאינה מוגבלת בזמן, וטענה כי המחוקק הביא בחשבון את לחץ הזמנים שבו טופלו הבקשות וההשגות ואת האפשרות שיארעו טעויות. לעמדת המשיבה, החוק נועד לכך שהמענקים יחולקו והבדיקה תיערך בדיעבד (בשיטה האמריקנית), והסמכות לתיקון טעות היא חלק מדפוס פעולה מכוון זה.

17. המשיבה ציינה כי ככלל, העקרון של אי סופיות החלטות שלטוניות הוא חלק בלתי נפרד מעקרונות המשפט המינהלי. לעמדת המשיבה, השימוש בסמכות לתקן טעות היא אף בגדר חובה, בכדי למנוע מצב שבו ישולמו מענקי שווא, ואין צורך בטעות קיצונית או בנסיבות מיוחדות לצורך שימוש בסמכות זו.

18. לטענת המשיבה, במקרה הנוכחי אין זה סביר להותיר על כנם את המענקים שאושרו, כאשר קיימות אינדיקציות כה משמעותיות להיעדר קשר סיבתי. המשיבה העירה כי מדובר בענף שלא הושפע מהנגיף, וכי לא הובאו ראיות להיעדר קשר סיבתי. המשיבה ציינה כי במקרה זה נהגה באופן שוויוני ביחס לכלל תקופות הזכאות, והעירה כי במקרים שונים הופנתה אליה ביקורת בגין חוסר עקביות בהחלטות השונות.

דיון והכרעה

19. ביום 13.2.2024 קיימנו דיון באמצעים טכנולוגיים. לאחר שעיינו בכתבי הטענות ושמענו את הצדדים בדיון, באנו לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי – וזאת בעיקר לנוכח הזמן הרב שחלף מאז ההחלטות הקודמות שבהן אושר לעורר מענק ושיקול ההסתמכות הלגיטימי שלו. להלן נעמוד בהרחבה על טעמי החלטתנו.

בקשה לסילוק על הסף

20. המשיבה טענה כי אין אפשרות לדון בערר לגופו, מן הטעם שהעורר איחר בהגשת ההשגה ב-27 ימים – ההשגה הוגשו ביום 29.12.2022, אף שהיה על העורר להגישה עד יום 2.12.2022.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

21. ראשית, נעיר כי מדובר באיחור לא גדול. למשיבה יש סמכות טבועה להידרש להשגות שמוגשות באיחור, והוועדה העירה בעבר כי לנוכח מטרות הסיוע העומדות ביסוד החוק, יש מקום להימנע מגישה קפדנית בקשר למועדי הגשת ההשגה (ראו ערר 1458-23 לנבו שיווק ואחזקות בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 13.8.2023).

22. אולם מעבר לכך – האיחור הקל של העורר מתגמד למול הזמן הממושך ש"לקח" למשיבה להחליט בדבר היעדר זכאות של העורר למענקים. כזכור, המענקים אושרו, ורק בחלוף תקופה ארוכה מאוד – למעלה משנתיים מאז אישור המענק הראשון – החליטה המשיבה לשלול את המענקים. אילו הזמנים והמועדים הקבועים בחוק מלכתחילה היו אמת המידה המכרעת, אזי המשיבה הייתה צריכה להביא בחשבון שהזמן לבחינת המענקים הנדונים חלף כבר מזמן. במקרים המתאימים המשיבה רשאית אמנם להפעיל את הסמכות החריגה ולדון מחדש במענקים שכבר אושרו, אך בנסיבות כאלה, יהיה זה בלתי הוגן לעמוד בדווקנות יתרה על איחור קטן מצידו של העורר.

23. הלכה למעשה, סברנו כי האיחור אינו גדול, וכי טענותיו של העורר ראויות להתברר לגופו של עניין.

דרישת הקשר הסיבתי

24. בהתאם להחלטת הממשלה, לחוק מענקי הקורונה ולחוק האומיקרון, אחד התנאים למתן המענק הוא קיומו של קשר סיבתי – לא די בעובדה שחלה בעסק ירידת מחזורים בהשוואה לתקופת הבסיס, אלא יש להראות שישנו קשר סיבתי למגפה (ראו סעיף 1(ג) להחלטת הממשלה, סעיף 3)8 לחוק מענקי הקורונה, וסעיף 2)4 לחוק האומיקרון).

25. עוסק המבקש מענק אינו מחויב להוכיח את הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי. בפסיקת בית המשפט העליון בבר"מ 7502/22 רשות המסים נ' בוריס פודולסקי (ניתן ביום 22.1.2023; להלן – עניין פודולסקי), נקבע כי באופן רגיל, הדרך להוכיח את קיומו של הקשר הסיבתי היא באמצעות הצבעה על נתוני ירידת המחזורים, וכי ישנה חזקה באשר לכך שמגפת הקורונה הייתה הגורם לכך. העיקרון הכללי שנקבע בפסיקה הוא כי הנטל יעבור אל כתפי העורר באותם מקרים שבהם רשות המסים סותרת את החזקה ומציגה "ממצאים עובדתיים מהימנים" המעמידים בספק את קיומו של הקשר הסיבתי (ראו עמ"נ 27710-06-21 ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המסים בישראל, ניתן ביום 3.1.2022, פסקה 53 לפסק הדין; להלן – עניין ב.ג. בטחון).

26. בעניין ב.ג. ביטחון וכן בפסיקות קודמות של ועדות הערר, הוזכרו ממצאים שונים שהוכרו ככאלו שמעבירים לעורר את הנטל הראייתי להוכחת קיומו של הקשר הסיבתי. הדוגמה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המובהקת לכך מתקיימת כאשר חלה ירידה בהיקף ההכנסות או בהיקף הפרויקטים של העורר עוד לפני משבר הקורונה (עניין ב.ג בטחון, פסקה 53).

27. על פניו, זהו המצב גם בענייננו. בהכנסות של העורר חלה ירידה ברורה, אולם העיתוי שלה אינו מתאים לטענה שהירידה נבעה ממגפת הקורונה – הירידה החלה בחודש יולי 2019, שמונה חודשים לפני מועד ההתפרצות העיקרית של מגפת הקורונה בישראל ותחילת המגבלות שהוטלו על המשק.

28. המשיבה אף הצביעה על השינוי בפעילות העסקית שגרם לירידת המחזוריים – העורר עבד בעבר עם הלקוח "בתי זיקוק" כלקוח עיקרי, וירידת המחזוריים חלה בדיוק במועד שבו הלקוח עבר ללקוח אחר – גראנד אופק.

29. טענות העורר בהקשר זה היו מעטות ולא היו מבוססות די הצורך. העורר טען כי הלקוח החדש, גראנד אופק, הבטיח לו בסוף שנת 2019 כי הפעילות תתרחב ותגדל, אולם הדבר לא יצא אל הפועל עקב מגפת הקורונה. טענה זו לוקה בחסר כיוון שלא גובתה באסמכתא כלשהי. מעבר לכך, עיון בדיווחי ההכנסות של העורר לתקופות מאוחרות יותר מלמד שהפעילות לא התרחבה – לא בתקופת הקורונה וגם לא לאחריה. ניתן היה לבסס טענה זו אילו הייתה עליה כזו או אחרת בנתוני ההכנסות בשלב מאוחר יותר, אך עליה כזו לא נצפתה.

30. גם נתוני ההכנסה השנתיים שציין העורר אינם מסייעים לו די הצורך. בין שנת 2019 בכללותה לשנת 2020 אכן חלה ירידה של כ-13%, אולם נתוני ההכנסה של שנת 2019 עצמה הם מעורבים – בתחילת שנת 2019 ההכנסות היו גבוהות ובהמשך ההכנסות נמוכות יותר. אילו ההשוואה הייתה נערכת למחצית השנייה של שנת 2019 בלבד, התמונה הייתה שונה לחלוטין.

31. אכן העורר הפיק מעת לעת הכנסות גבוהות יותר, אולם ספק איזו השלכה יש לנתונים אלה על מצבו או על יכולותיו. גם בשנים עברו, הכנסותיו של העורר היו תנודתיות. העובדה שבתקופת דיווח זו חודשית אחת בשנת 2020 ובתקופת דיווח זו חודשית אחרת בשנת 2021 – ובהן בלבד – דיווח העורר על הכנסות גבוהות, אינה מלמדת בהכרח על מצבו העסקי.

32. אשר על כן, בצדק דחתה המשיבה את בקשת העוררת למענק בתקופת האומיקרון. בשונה מיתר המענקים הנדונים, ההחלטה בנוגע למענק זה ניתנה מלכתחילה, ולא אגב תיקון של החלטה קודמת, ובנוגע לכך – הנתונים מובהקים דיים בכדי לבסס את החלטת המשיבה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

תיקון החלטות קודמות

33. שונים הם פני הדברים כאשר עסקינן במענקים לפי החלטת הממשלה ולפי חוק מענקי הקורונה – מענקים שכבר אושרו לעורר בין שנה לשנתיים קודם לכן.

34. בפסיקות קודמות, עמדה הוועדה בהרחבה על השיקולים שעל המשיבה לשקול בעת הפעלת סמכותה לפי סעיף 12(ב) לחוק מענקי הקורונה (שחל גם על מענק שניתן לפי החלטת הממשלה – ראו סעיף 26(1) לחוק מענקי הקורונה). תיקון החלטות עקב טעות או עובדות חדשות אכן מצוי בסמכות המשיבה בהתאם לחוק, אך סמכות זו צריכה להיות מופעלת בזהירות; יש לאזן בין עוצמת הפגם והאינטרס הציבורי בתיקון מצד אחד, לבין אינטרס ההסתמכות של העוסק מן העבר השני (ראו ערר 22-1626 יורם ברק – שמאות מקרקעין בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 18.7.2022; להלן – עניין יורם ברק).

35. הוועדה עמדה על כך שבמסגרת שיקולים אלו, הקביעה כי מדובר בטעות צריכה להיות מובהקת (ראו ערר 22-2415 מעלה אדומים – מפעלי תרבות בע"מ (חל"צ) נ' רשות המסים, ניתן ביום 13.11.2023, פסקה 46 להחלטה). כאשר סוגיית קשר סיבתי היא זו שעומדת על הפרק, קיים קושי להעריך מה בדיוק היו הגורמים לירידת המחזורים, והנושא ממילא נתון להערכות ואומדנים (ראו ערר 23-1266 אסף גלב – אנדי פרויקטים נ' רשות המסים, ניתן ביום 9.5.2023). אשר על כן, הנטל המוטל על המשיבה להוכיח את קיומה של הטעות בנושא הקשר הסיבתי הוא נטל מוגבר – אין די באינדיקציות המותרות סימני שאלה בנוגע לקשר סיבתי, ויש צורך ברף ראייתי גבוה יותר (ראו ערר 23-1315 ספ סמרט פרינט בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 14.12.2023).

36. במקרה שלפנינו, החליטה המשיבה לתקן את החלטותיה הקודמות מבלי שעמדו לפני ממצאים קונקרטיים אודות הפעילות העסקית של העורר. הממצא היחיד שעמד בפניה ואשר הוזכר בהחלטה המתקנת הוא העובדה שחלה ירידת מחזורים לפני פרוץ מגפת הקורונה. נתון זה כשלעצמו עשוי לעורר סימני שאלה, אך אין די בכך בכדי להצדיק את התיקון. המשיבה לא פנתה אל העורר, ולא איפשרה לו להשמיע את טענותיו לפני השימוש בסמכות זו (בניגוד לעקרונות המשפט המינהלי, וחרף הפסיקה המפורשת שהוזכרה בעניין יורם ברק).

37. כאן המקום להבהיר – את החלטת המשיבה אודות תיקון טעות בשל היעדר קשר סיבתי לא ניתן לבסס על נתוני ההכנסות של העוסק כשלעצמם. גם אם המשיבה סבורה כי נתוני ההכנסות מעוררים סימני שאלה, בבואה לתקן החלטה ולשלול מן העוסק מענקים שכבר אושרו לו כדין, שומה עליה להעמיק חקר ולבחון מה הגורמים לכך, ורק אם יש בידה ראיות נוספות לגורם שהביא לירידת המחזורים, יהיה באפשרותה לבסס את ההחלטה אודות תיקון הטעות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

38. במקרה שלפנינו, בשלב ראשון, המשיבה אמנם לא גילתה ממצאים נוספים מלבד נתוני ההכנסות, אולם בשלב ההשגה התברר כי ניתן לשים את האצבע על גורם משמעותי שהביא לירידת המחזוריים – מעבר של העורר לעבוד עם לקוח אחר. אכן, מדובר בממצא משמעותי, שלא ניתן להתעלם ממנו גם אם הוצג בדיעבד.

39. עם זאת, ניתן להסתפק האם ממצא זה מהווה ראייה חותכת וחד משמעית, במידה המצדיקה את שלילת המענקים המלאה. העורר טען כי אלמלא הקורונה היה באפשרותו להגדיל את היקף הפעילות שלו ולחזור לרמת ההכנסות ששררה בעבר. טענה זו אמנם לא הוכחה, אולם לא ניתן לומר שהיא משוללת יסוד. הגם שהתמונה הראייתית נוטה לטובת המשיבה, ספק אם מדובר בראייה ניצחת לכך שהכנסות העורר לא הושפעו ממגפת הקורונה.

40. כאן המקום להזכיר את שיקול ההסתמכות הלגיטימי של העורר. זמן רב חלף מאז אושרו המענקים לעורר על פי הנוסחה הקבועה בהחלטת הממשלה ובחוק מענקי הקורונה. ההחלטה על התיקון צריכה לשקף איזון בין עוצמת הטעות והמובהקות שלה לבין שיקול ההסתמכות. לאחר שעיינו בכתב התשובה והקשבנו רוב קשר לטענות המשיבה בדיון שהתקיים לפנינו, לא התרשמנו שנערך איזון למול שיקול ההסתמכות של העורר. חרף הפסיקה המפורשת בנושא, המשיבה המשיכה לאחוז בעמדה שאין צורך בנסיבות מיוחדות או חריגות בכדי להצדיק את תיקון הטעות. בכל הכבוד הראוי, אנו סבורים שהפעלת הסמכות במקרה זה הייתה צריכה להיות זהירה יותר.

41. בהתחשב בתשתית הראייתית החזקה שהציגה המשיבה לבסוף בערר מצד אחד, ובהתחשב בתזה החלופית שהציג העורר ובישקול ההסתמכות הלגיטימי שלו, באנו לכלל מסקנה שיש מקום לערוך חישוב חלופי ולהפחית את מענקי ההוצאות הקבועות שהעורר זכאי להם. בנסיבות העניין, מצאנו כי בתקופות שבהן נערך תיקון טעות, ראוי לקבוע שהעורר יהיה זכאי למענקים שיחושבו תוך השוואה למחזור בסיס חלופי – מחזור ההכנסות הדו-חודשי הממוצע של העורר בשנת 2019.

42. על פי תחשיב זה, זכאי העורר למענקים הבאים:

א. בגין תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020 – סך של 3,467 ש"ח;

ב. בגין תקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021 – סך של 6,000 ש"ח (מענק מינימלי);

ג. בגין תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2021 – סך של 6,000 ש"ח (מענק מינימלי).

43. תחשיב זה משקף היגיון ענייני – חישוב תקופת הבסיס כולל את ההכנסות הגבוהות של העורר יחד עם ההכנסות הנמוכות, והוא מביא בחשבון את האפשרות שהכנסות העורר עשויות להשתנות מעת לעת (גם אם פוטנציאל העלייה לא הוכח כנדרש). לטעמנו גם

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

התוצאה היא ראויה – בשים לב לתשתית הראייתית ולשיקולי ההסתמכות יהיה זה מוצדק שהעורר יקבל חלק מהמענקים המבוקשים, ולא כל המענקים יישללו ממנו.

סיכום

44. מכל הטעמים המפורטים לעיל, החלטנו לקבל באופן חלקי את הערר – בכל הנוגע למענקים המפורטים בפיסקה 42 לעיל בלבד. הערר בנוגע לתקופת האומיקרון – נדחה.

45. אשר לפסיקת ההוצאות, נתנו דעתנו לכך שהמשיבה לא פעלה כנדרש בהחלטותיה על תיקון הטעות. המשיבה לא נתנה לעורר הזדמנות להשמיע את טענותיו, וביססה את החלטתה בראיות מוצקות יותר רק בדיעבד, בשלב ההשגה. בשולי העניין יש להעיר כי הקשיים בעמדת המשיבה הובהרו בדיון, ובשים לב לסכומים הנמוכים השנויים במחלוקת, תמוה בעינינו מה ראתה המשיבה לעמוד על מתן החלטה סופית בערר. בנסיבות העניין, עקב התשתית הראייתית שהוצגה לטובת עמדת המשיבה, ובשים לב להערות לעיל ולמכלול הנסיבות, ראינו לנכון לפסוק לטובת העורר הוצאות, בסכום נמוך יחסית.

46. המשיבה מתבקשת לעדכן את סכומי הזכאות של העורר כאמור בפיסקה 42 לעיל בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו, בצירוף הוצאות העורר בהליך בסך 3,000 ש"ח. את סכומי החזר המקדמות והמענקים הנגזרים מחישוב זה, ישיב העורר למשיבה בתוך 90 ימים ממועד מתן החלטה זו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ט"ז אדר ב' תשפ"ד, 26/03/2024, בהעדר הצדדים.

1537-23

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה